

A 4. sz. Szent István Általános Iskola Hatvan

1967-ben végzett 8/b osztályának,

50 éves osztálytalálkozója

Hatvan, 2017.szeptember 27. 15:00

Már történelem: 1956 márciusában kezdődött meg az iskola építése, 1959 augusztusára készült el az épület, augusztus 28-án megtörtént a műszaki átadás. 24 nevelő és 614 tanuló kezdte meg az első tanévet a IV. sz. Állami Általános Iskolában. Szabó Zoltánné tanító néni 42 fős 1. b osztályának tagjaiként mi is részesei lehettünk ennek. Most 50 év elteltével találkoztunk mi az 1967-ben az Új-Hatvani 4. számú Szent István Általános Iskola hajdani 8. b osztály tanulóival.

Még kimondani is sok, bár van, akinek ennyi év nem adatott meg az életből. Nagy izgalom, szervezés előzte meg, hogy létrejőjön a nem mindennapi esemény.

Az iskola előtti gyülekezésnél mindenkin látszott a fél évszázados esemény horderejének az izgalma. Mennyi ismerős arc! Volt olyan, akit már az iskola elvégzése óta nem láttunk, s olyan is akadt, akit szinte meg sem ismertünk. A hangzavar is pont olyan volt, mint régen. Óriási élmény volt újra látni egymást, kitalálni, hogy ki kicsoda. Mindenki arcán ott volt a boldog, örömteli mosoly volt iskolatársai, barátai láttán. Az időnek bizony nagy hatalma van felettünk. Nemcsak a ráncokat vési a bőrünkbe, de ellát élettapasztalatokkal, bölcsességgel és megtanít több irányból szemlélni a világot. Azonban ritkán van alkalmunk arra, hogy felmérjük mennyit változtunk. Ez a találkozó jó alkalom volt arra, hogy megosszuk egymással dióhéjban örömmünket, bánatunkat és számot adjunk az életünk alakulásáról.

A Szent István Általános Iskola jelenlegi vezetésétől az ebédlőt kaptuk meg a rendezvényünk lebonyolítására mely lehetőséget köszönjük.

Az egykori iskolánkban tartott megemlékezésen szeretettel és tisztelettel hajtottunk fejet elhunyt osztályfőnökünk és tanáraink előtt, akiknek sorsunkat köszönhetjük, akik embert faragtak belőlünk, sok jóra, kitartásra tanítottak. Sajnos már osztálytársaink közül 12-en nem lehettek velünk, a gyertya fényében rájuk is emlékeztünk.

“Mert az ember – ezt egyre inkább hiszem – csak annyit ér és csak annyira ember, amennyire meg tudja őrizni lelke egy zugában az örök gyermeket.” (Márai Sándor)

Máté Györgyné, az iskola képviselőjeként végig vezetett bennünket a megújult, megszépült épületen. Bolyongtunk a folyosókon, kerestük egykori osztálytermünket, ami sajnos az átépítéssel eltűnt. De mi „ott” láttunk!!! Gyakran hangzott el, hogy „Emlékszel?” a Gizi néni magyar órájára, Miskolczi tanár úr „félelmetes” matek óráira vagy, ahogy Vági tanár úr vezetett be a fizika és kémia rejtelseibe. A tornateremnél „velünk volt” kedves osztályfőnökünk mosolya.

A múlt idéző barangolás után visszatérve az ebédlőbe beszámoltunk mindarról, ami az elmúlt 50 év alatt velük történt. Beszélgettünk múltból, jelenről. Kinek hogyan alakult az élete, hány gyermeke, unokája van, mit tett fontosat és kevésbé fontosat az életben. Beszédesebb és szükségesebb meséket hallottunk társainktól. Sok kedves emlék elevenedett meg a találkozó során. Az élettörténetek vidám, sikeres, olykor pedig megható és szomorú képei elevenedtek meg előttünk. Úgy zibongtuk, mint valamikor kisiskolás korunkban. Bizony ott volt az örök gyermek! Örömmel vásároltuk meg a 2009-ben kiadott Emlékkönyvet, amely segít visszarepülnünk gyermekkorunk helyszínére.

A 35 fős osztályunkból, a ma élő diákok közül 17-en tisztelték meg e szép találkozót, 6 osztálytársunk betegség és egyéb elfoglaltság miatt nem tudott eljönni, de Kepes Magdi és Luklída Sanyi segítségével róluk is sok mindent megtudtunk. Hárman a 8. a-ból is csatlakoztak hozzánk. Örömnep volt számunkra ez a találkozás.

Öt óra után átmentünk a Korona vendéglőbe, ahol koccintottunk a viszontlátás örömeire és elfogyasztottuk az előre megrendelt vacsorát. Tovább folyt az emlékezés, a régi történetek felidézése.

Végül nagy nehezen elbúcsúztunk egymástól és elhatároztuk, hogy nem csak ötven évente szervezünk találkozót!

Köszönjük az iskola jelenlegi igazgatóságának, hogy lehetőséget adott az iskolában megrendezett megemlékezésre, és nem utolsósorban a szervezőnknek, **Kepes Magdinak (Nagy Ferencné)**, aki áldozatos munkájával létrehozta a találkozót. Köszönjük férjének a csoportképet, melyet már a beszélgetés alatt megkaptunk! Köszönet mindenkinek, hogy fáradságot nem ismerve újra eljöttek régi iskolájukba, hogy együtt ünnepelhessük ezt a szép évfordulót.

Viszontlátásra a következő találkozón, remélve, hogy legalább ennyien ott leszünk!!!!!!

Karácsony Mária